

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120302302
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:6120302302.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Bencont Investments, s.r.o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, proti žalovanej W. Š., T.. XX.XX.XXXX, B. X/A, XXX XX Č., v konaní o zaplatenie 329,13 € istiny s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 225,08 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21,90 € od 1.7.2017 do zaplatenia, zo sumy 22,22 € od 1.8.2017 do zaplatenia, zo sumy 22,22 € od 1.9.2017 do zaplatenia, zo sumy 22,22 € od 6.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 22,22 € od 1.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 22,22 € od 1.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 21,53 € od 30.12.2017 do zaplatenia a zo sumy 70,55 € od 1.2.2018 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 36,78 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica, ako upomínaciemu súdu, dňa 15.5.2020 a následne postúpenou Okresnému súdu Čadca, ako súdu miestne príslušnému, dňa 3.11.2020, sa žalobca voči označenej žalovanej domáhal zaplatenia sumy 294,62 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26,89 € od 1.7.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 27,21 € od 1.8.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 27,21 € od 1.9.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 47,01 € od 6.10.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 27,21 € od 1.11.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 27,21 € od 1.12.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 41,33 € od 30.12.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 70,55 € od 1.2.2018 do zaplatenia, tiež zaplatenia sumy 34,50 € titulom zmluvnej pokuty a aj náhrady trov konania. V rámci skutkových tvrdení uviedol, že nárok uplatňuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom - spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. a žalovanou, ktorý bol na žalobcu postúpený zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 6.8.2019.

2. Okresný súd Banská Bystrica žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. konania 1UP/977/2020 zo dňa 1.6.2020, ktorý bol však pre nemožnosť jeho doručenia do vlastných rúk žalovanej zo zákona zrušený. Vec bola postúpená na návrh žalobcu na pokračovanie v konaní Okresnému súdu v Čadci podľa miesta evidovaného trvalého bydliska žalovanej, ktorá žalobu spolu s prílohami a procesným poučením napokon prevzala do vlastných rúk dňa 20.1.2021. K žalobe sa však nevyjadrila, v spore zostala nečinnou.

3. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

4. V danom prípade súd pojednávanie nenariadoval, rozsudok vyhlásil verejne, v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami. Vyhláška o verejnom vyhlásení rozsudku bola na úradnej tabuli a webovej stránke súdu vyvesená dňa 29.3.2021 a zvesená dňa 8.4.2021. Na verejnom vyhlásení rozsudku neboli strany prítomné. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisového materiálu, a to listinných dôkazov produkovaných stranou žalobcu: zmluvou o poskytovaní verejných služieb čl. 14, dodatkom k zmluve čl. 17 rub, faktúrami čl. 22 rub - 31, potvrdením o odovzdaní a prevzatí koncového zariadenia čl. 6 rub, zmluvou o poskytovaní verejných služieb čl. 32, predžalobnou výzvou čl. 20 rub, oznámením o postúpení pohľadávky čl. 7 rub. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné právne závery:

5. Predchodca žalobcu, spoločnosť Slovak Telekom, a. s., listom zo dňa 19.9.2019 oznámil žalovanej, že dňa 29.7.2019 ako postupca zmluvne postúpil žalobcovi pohľadávku voči žalovanej spolu vo výške 329,13 € (istina + zmluvná pokuta) pod variabilným symbolom XXXXXXXXXXXX.

6. Predchodca žalobcu, spoločnosť Slovak Telekom, a.s., a žalovaná uzavreli dňa 11.11.2015 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb žalovanej v podobe programu Magio TV za súčasného poskytnutia koncového zariadenia Magio box bez HDD. Postupca uzavrel so žalovanou dňa 23.8.2016 aj zmluvu o poskytovaní verejných služieb a súčasne i dodatok k nej, predmetom ktorého bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v podobe programu Mobilný internet M, pričom žalovanej poskytol aj dátové zariadenie Huawei Media Pad T1 8.0 Pro Tablet na doma za akciovú kúpnu cenu 189,- € a neakciovú maloobchodnú cenu 189,- €, s dobou viazanosti 24 mesiacov, pri súčte všetkých zliav zo štandardných poplatkov za služby vo výške 100,- € a zmluvnej pokute vo výške 100,- €, ktorá predstavuje základ, teda počiatočnú sumu, ktorá bude klesať. Kúpnu cenu vo výške 189,- € mala žalovaná uhradiť v podobe 24 mesačných splátok po 7,91 €. Predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej za poskytnuté služby nasledovné faktúry: 1. č. 3416827348, splatnú 30.6.2017, znejúcu na sumu 27,21 €, z ktorej žalobca uplatnil 26,89 €, touto faktúrou bola žalovanému vyúčtovaná aj upomienka oneskorenej platby vo výške 4,99 €, 2. č. 3417809362, splatnú 31.7.2017, znejúcu na sumu 27,21 €, ktorú žalobca uplatnil v celej výške, touto faktúrou bola žalovanému rovnako účtovaná upomienka oneskorenej platby vo výške 4,99 €, 3. č. 3418762615, splatnú dňa 31.8.2017, znejúcu na sumu 27,21 €, ktorú uplatnil žalobca v celej výške, touto faktúrou bola žalovanej rovnako účtovaná i upomienka oneskorenej platby vo výške 4,99 €, 4. č. 3419717828, splatnú dňa 5.10.2017, znejúcu na sumu 47,01 €, ktorú žalobca uplatnil v celej výške, touto faktúrou bola vyúčtovaná žalovanej i upomienka oneskorenej platby 4,99 €, ale aj poplatok za obmedzenie služby - neplatenie vo výške 16,50 € + 20 % DPH vo výške 3,30 €, 5. č. 0102284054, splatnú 31.10.2017, znejúcu na sumu 27,21 €, ktorú žalobca uplatnil v celej výške, touto faktúrou účtoval žalovanej i upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 €, 6. č. 6104160307, splatnú 30.11.2017, znejúcu na sumu 27,21 €, ktorú uplatnil žalobca rovnako celú a ktorou účtoval žalovanej rovnako poplatok za upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 €, 7. č. 5106079387, splatnú 29.12.2017, znejúcu na sumu 41,33 €, ktorú uplatnil žalobca celú, touto faktúrou bol žalovanej účtovaný poplatok za prerušenie poskytnutia služby pre neplatenie vo výške 16,50 € + 20 % DPH, spolu vo výške 19,80 €, 8. č. 8201451139, splatnú dňa 31.1.2018, znejúcu na 70,55 €, ktorú uplatnil žalobca v celej výške. Touto faktúrou boli žalovanému vyúčtované splátky za poskytnuté zariadenie, a to 8 splátok po 7,83 € a 1 splátka 7,91 €. Keďže žalovaná uvedené faktúry nezaplatila, žalobca ju vyzval k ich úhrade písomne. Urobil tak listom zo dňa 30.4.2020 čl. 20 rub označeným ako výzva na zaplatenie - predžalobná upomienka. Z dôvodu nezaplatenia faktúr v lehote splatnosti sa žalovaná dostala do omeškania, žalobca si preto uplatnil aj nárok na úrok z omeškania z dlžných súm vo výške podľa platných právnych predpisov, a to od splatnosti jednotlivých faktúr, za každý deň omeškania až do zaplatenia. Žalobca si uplatnil i zmluvnú pokutu vo výške 34,50 €.

7. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 44 ods. 1 z. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) z. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) z. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Predmetom tohto sporu bolo zaplatenie faktúr vystavených predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., za elektronické služby poskytnuté žalovanej na základe zmlúv o poskytovaní verejných služieb zo dňa 11.11.2015 a 23.8.2016 v spojení s dodatkami k nim, tiež zaplatenie neuhradených splátok zariadenia, ktoré bolo žalovanej poskytnuté a napokon i zmluvná pokuta. Pohľadávka zo všetkých vyššie uvedených faktúr bola zmluvne postúpená na žalobcu. Súd mal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu za preukázanú oznámením o postúpení pohľadávky, ktorého doručenie žalovaná nenamietala (§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Spor medzi stranami súd posúdil za spotrebiteľský a uplatnený žalobný nárok za nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ, s poukazom na predmet jeho podnikania, zatiaľ čo žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 294,62 €, z toho suma 154,53 € predstavovala cenu za skutočne poskytnuté služby, suma 70,55 € predstavovala súčet neuhradených splátok za zariadenie a suma 69,54 € poplatky: za upomienky (6 x 4,99 €) a za obmedzenie, či prerušenie služieb pre neplatenie (2 x 19,80 €), ako aj zmluvná pokuta vo výške 34,51 €. Súd žalobu vyhodnotil za dôvodnú len v časti o zaplatenie sumy 225,08 € (titulom ceny za služby 154,53 € a titulom splátok zariadenia - tabletu Huawei Media Pad T1 8.0 Pro vo výške 70,55 €). Žalobcom uplatnený nárok v tejto časti považoval za nárok z platne uzavretých zmlúv o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorých boli žalovanej poskytnuté účastnícke programy: mobilný internet M a Magio TV. Žalovaná nesporeovala poskytovanie služieb zo strany žalobcu, nespochybnila žiadne z jeho tvrdení, či listinných dôkazov, opak nepreukázala, v konaní bola nečinnou. Súd považoval teda za nesporné, že predchodca žalobcu svoj zmluvný záväzok splnil, zatiaľ čo na strane druhej žalovaná nie, nakoľko ceny vyúčtované predchodcom žalobcu jednotlivými vyššie uvedenými faktúrami za poskytnuté služby, ako ani nesplatenú časť zariadenia, ktorého prevzatie rovnako nespochybnila, nezaplatila.

9. Vo vzťahu k časti žalobného nároku týkajúceho sa jednorazových poplatkov označených vo faktúrach ako upomienka oneskorenej platby vo výške 4,99 € (bez DPH, nakoľko žalobca DPH pri tejto položke neúčtoval) a jednorazových poplatkov za obmedzenie/prerušenie poskytovania služby pre neplatenie vo výške 19,80 € (16,50 € + 20 % DPH vo výške 3,30 €), žalobu ako nedôvodnú zamietol, a to z nasledovných dôvodov. Súd nemal preukázané individuálne dojednanie týchto poplatkov. Pokiaľ by aj takéto poplatky vyplývali napríklad z cenníka, či listín pripojených k žalobe (pričom žalobca vo vzťahu k tejto časti nároku neprodukoval ani len žiadne tvrdenia), žalovaná by nezaväzovala. Podľa názoru súdu tieto poplatky umožňujú (objektívne) získať na strane žalobcu ako dodávateľa vyššiu čiastku (navýšenie dlhu o neexistujúce náklady), než sú skutočné náklady, čo následne spôsobuje rozpor týchto poplatkov s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše, žalobca súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že upomienky (v počte 6) žalovanej skutočne zaslal a že mu v spojení s tým vznikli aj nejaké reálne náklady. Vo vzťahu k poplatkom za obmedzenie a prerušenie služby pre neplatenie, ktoré predchodca žalobcu žalovanej účtoval faktúrami č. 3419717828 a č. 5106079387, je súd zároveň toho názoru, že žalobcovi, resp. jeho predchodcovi, prináležalo účtovať žalovanej úhrady iba na tie poplatky, za ktoré žalovanej poskytol primerané protiplnenie. Ak primerané protiplnenie neposkytol, nárok na poplatky mu neprináleží. V danom prípade žalobca nepreukázal, aké plnenie spolu v hodnote 39,60 € (2x19,80) bolo žalovanej poskytnuté. A ako už súd uviedol vyššie, rovnako nepreukázal individuálne dojednanie tohto poplatku, v súvislosti s ktorým bol jeho predchodca oprávnený žalovanej tieto poplatky vyúčtovať. Cenník poplatkov netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nemôže preto žalovanú ako spotrebiteľa zaväzovať. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011, v ktorom súd konštatoval, že „za neprijateľnú považuje odvolací súd aj

zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa“.

10. Vo vzťahu k nároku vo výške 34,50 € titulom zmluvnej pokuty súd poukazuje na nasledovné. V prejednávanej veci je podľa názoru súdu nepochybné, že zmluvy o poskytovaní verejných služieb v znení ich dodatkov sú z pohľadu právnej kvalifikácie spotrebiteľskými zmluvami podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Pri preskúmaní zmlúv a dodatkov k nim je možné prijať záver o tom, že ich text bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a dodatku sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa, účastnícky program a služby, resp. i spotrebiteľom vybraný mobilný telefón, či tzv. koncové zariadenie a pod. Bolo nesporné, že žalobca poskytol žalovanej službu v rámci jeho podnikateľskej činnosti, zatiaľ čo žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Žalovaná ako spotrebiteľ možno mala možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohla ovplyvniť ich obsah. Bolo nevyhnutné prijať záver, že zmluvné dojednania obsiahnuté v zmluvách a v dodatkoch preto nemožno považovať za individuálne dojednané. Žalovaná ako spotrebiteľ totiž nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohla iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo prijať, a teda sa podrobiť i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Dôkazné bremeno, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté, je na žalobcovi ako dodávateľovi, žalobca však podľa názoru súdu v tomto smere toto bremeno neunesol. V tejto súvislosti súdu nedá nepoukázať zároveň aj na to, že i samotnú žalobu možno hodnotiť ako formulárovú. V žalobe je k tejto časti nároku uvedené len, že „v prípade, že si žalobca uplatňuje zmluvnú pokutu, tak je vypočítaná nasledovne: zmluvná pokuta (ZP) = základ ZP - (počet dní uplynulých z doby viazanosti/celkový počet dní viazanosti x základ ZP). Dohodnutá ZP nie je neprimerane vyšším zabezpečením oproti výške zabezpečenej povinnosti v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute, a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou“. V nadväznosti na uvedené potom možno bez pochyb konštatovať, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia k zmluvnej pokute, k jej výške, keďže neprodukoval žiadne bližšie skutkové tvrdenia týkajúce sa tohto individuálneho prípadu (napr. z ktorého konkrétneho dodatku vychádzal, aká bola počiatočná výška pokuty (keďže doručil zmluvy s dodatkami dve: v zmysle jedného bola počiatočná suma zmluvnej pokuty určená vo výške 100 € a v zmysle druhého vo výške 120 €), koľko dní viazanosti uplynulo a pod.). Žiadnym spôsobom nešpecifikoval, ako k výške pokuty došiel, z čoho pri výpočte vychádzal. Nebolo povinnosťou súdu zostavovať skutkové tvrdenia a výpočet z pripojených listín namiesto žalobcu. Žalobca, právne zastúpený, vystupujúci v množstve sporov, má mať vedomosť o svojej povinnosti tvrdiť a k tvrdeniam označiť konkrétny dôkaz.

11. Dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd zároveň za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej spotrebiteľky. V prípade, že ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Preto by nemal byť v spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, čo v danom prípade bolo nepochybné. V danom prípade totiž pre prípad porušenia povinností mobilného operátora ako dodávateľa nie je v dodatku vôbec dojednaný prípadný nárok žalovanej ako spotrebiteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty mobilným operátorom ako dodávateľom.

12. Súd v týchto súvislostiach poukazuje aj na to, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (por. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

13. Pri rozhodovaní súd vychádzal napríklad aj z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline 5Co/12/2019 zo dňa 23.7.2019, ktorý v totožnej veci dospel k nasledovným záverom: Zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute súd nepovažuje za individuálne, s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka a článku 3 ods. 2 Smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach. Súd vychádzal z toho, že predmetná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bez najmenších pochybností nebola so žalovanou individuálne dojednaná, čo vyplýva už len zo samotnej skutočnosti, že v prípade uvedenej zmluvy a dodatku k nej išlo o formulárový návrh bez možnosti vylúčenia tejto zmluvnej podmienky. V zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách však treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah (zmluvu), ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa spravidla uzaviera tak, že obsahuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa. Zákon v § 53 vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom rozlišuje, či boli individuálne dohodnuté, alebo nie. Pre spotrebiteľskú zmluvu vymedzenú v tomto ustanovení sú dôležité tie podmienky, s ktorými sa síce spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ich ovplyvniť. Za neprijateľné podmienky sa však považujú aj tie, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy (§ 53 ods. 4 písm. a)). Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprijateľnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Preto treba aspoň rámcovo vymedziť, ktoré, resp. aké podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú za neprijateľné, pričom dôsledkom je to, že sú zo zákona neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality. V zmysle platnej právnej úpravy spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak by zmluva obsahovala ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach, ale v neprospech dodávateľa, takáto podmienka by v zmysle tejto právnej úpravy nebola neplatná. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzavieraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené, naformulované. Pri iných spotrebiteľských zmluvách, kde sa dojednávajú podmienky individuálne, sa ich neprijateľnosti nemožno dovoľávať. Zmluvné dojednania o zmluvnej pokute s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka a čl. 3 ods. 2 smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, nemožno považovať za individuálne dojednané. Je nesporné, že žalovaná ako spotrebiteľ nemala žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohla iba zmluvy o poskytovaní verejných služieb v znení ich dodatkov ako celok odmietnuť alebo ich prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Preto bolo nevyhnutným v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Vo vzťahu k týmto záverom súd považuje za potrebné poukázať i na ustanovenie článku 2 ods. 2 základných zásad CSP, a to na potrebu dodržiavania zásady právnej istoty.

14. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti, prijaté závery ohľadne zmluvnej pokuty, poukazujúc na to, že ak odvodzuje žalobca ako dodávateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu zo zmluvnej podmienky, ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá zároveň spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na úkor žalovanej spotrebiteľky, t.j. zo zmluvnej podmienky, ktorá je z uvedených dôvodov neplatná, nemožno mu plnenie z tohto titulu priznať. Súd žalobu preto aj v tejto časti zamietol.

15. Vo vzťahu k dôvodnej časti žalobného nároku, keďže sa žalovaná dostala s úhradou peňažného dlhu preukázateľne do omeškania, žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania, ktorý uplatnil v zákonnej

výške 5 % odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr, z jednotlivých dlžných súm až do ich zaplatenia, a to v súlade s § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

16. O trovách tohto sporového konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď rozhodoval najskôr o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V danom prípade sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 329,13 € (istina 294,62 € + zmluvná pokuta 34,51 €) = 100 %, súd jeho žalobe vyhovel v rozsahu 225,08 € = 68,39 %. Vo zvyšnej časti predstavujúcej 31,61 % bol žalobca neúspešný, v tomto rozsahu mala úspech žalovaná. Čistý úspech žalobcu v danom prípade bolo preto potrebné ustáliť na 36,78 %. V tomto rozsahu má žalobca voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.